

Věc: Převod nespotřebovaných zásob pohonných hmot na nástupnickou společnost při ukončení činnosti a následném prodeji společnosti a s tím související následný způsob prokázání nároku na vrácení daně z minerálních olejů z tzv. zelené nafty

Ke znění zákona o pohonných hmotách platnému dne: 29. 6. 2015

Ke znění zákona o pohonných hmotách účinnému od: 1. 7. 2015

Ke znění zákona o spotřebních daních platnému dne: 29. prosince 2016

Ke znění zákona o spotřebních daních účinnému od: 1. 3. 2017

Doplňuje/mění předchozí zveřejněná stanoviska: žádné

Zpracoval: kpt. Ing. Pavel Říha

Dne: 2. 5. 2017

Informace je vydána na základě dotazu daňového subjektu, jakým způsobem lze dle současné legislativy při ukončení činnosti, respektive při prodeji celé společnosti, převést na nástupnickou společnost nespotřebované zásoby pohonných hmot, aniž by subjekt byl považován za distributora pohonných hmot a jakým způsobem pak nástupnická společnost, nový vlastník pohonných hmot, případně prokáže nárok na vrácení daně z minerálních olejů spotřebovaných v zemědělské prvovýrobě.

Problematiku distribuce pohonných hmot legislativně upravuje zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pohonných hmotách“).

Osoba, která prodává nebo je oprávněna prodávat pohonné hmoty na území České republiky, s výjimkou prodeje pohonných hmot z čerpací stanice nebo prodeje stlačeného zemního plynu, pokud je jeho prodejce držitelem platné licence na obchod s plynem podle energetického zákona, je dle § 2 odst. j) zákona o pohonných hmotách distributorem pohonných hmot.

Osoba distributora pohonných hmot byla do zákona o pohonných hmotách poprvé implementována novelou zákona o pohonných hmotách (zákonem č. 91/2011 Sb.) s účinností od 21. 4. 2011. Novelu zákona o pohonných hmotách (zákon č. 18/2012 Sb., 234/2013 Sb., 157/2015 Sb.) pak již mimo jiné upravují podmínky distribuce pohonných hmot a povinnosti distributorů pohonných hmot.

Zavedení registrace distributorů pohonných hmot a jejich registr byl do zákona o pohonných hmotách zaveden za účelem zabránění podvodům v oblasti prodeje, především distribuce (velkoobchodu) pohonných hmot, souvisejícím s nepřiznáváním a nezaplacením daně z přidané hodnoty z objemu těchto obchodovaných paliv, což mělo především výrazně negativní vliv na státní rozpočet a neexistovala žádná evidence osob, které prodávaly pohonné hmoty touto formou.

Úmyslem legislativy nebylo požadovat po podnikatelských subjektech, kteří v případě ukončení své činnosti, zániku společnosti, prodeje společnosti, transformace společnosti apod., převádí na nástupnickou společnost mimo jiné i nespotřebované zásoby pohonných hmot, aby byli považováni za distributory pohonných hmot ve smyslu zákona o pohonných hmotách, s povinností se registrovat.

Generální ředitelství cel vychází z premisy, že pokud dojde k zániku společnosti, k transformaci společnosti, k prodeji společnosti, převodu hospodářství na nástupce v případě samostatně hospodařících rolníků apod., a na nástupnickou společnost jsou „jednorázově“ převáděny (za cenu stejnou jako nákupní nebo nižší, bez známek ziskovosti) i nespotřebované zbytkové zásoby pohonných hmot, není tento prodej, respektive převod pohonných hmot považován za distribuci pohonných hmot ve smyslu zákona o pohonných hmotách.

Původní vlastník pohonných hmot pak při výše uvedeném způsobu převodu, respektive prodeji pohonných hmot, nebude považován za distributora pohonných hmot ve smyslu § 2 písm. j) zákona o pohonných hmotách a nedopustí se tedy ani správního deliktu dle § 9 odst. 8 zákona o pohonných hmotách.

Problematiku uplatnění nároku na vrácení daně z minerálních olejů osobám užívajícím tyto oleje pro zemědělskou prvovýrobu upravuje zákon 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebních daních“).

Nárok na vrácení daně vzniká dle § 57 odst. 1 zákona o spotřebních daních osobě podnikající podle zákona upravujícího zemědělství, která provozuje zemědělskou prvovýrobu. Podmínkou nároku na vrácení daně je, že tato osoba nakoupila minerální oleje uvedené v § 45 odst. 1 písm. b) a § 45 odst. 2 písm. c) a j) zákona o spotřebních daních za cenu obsahující daň nebo tyto oleje vyrobila a tyto nakoupené nebo vyrobené minerální oleje prokazatelně použila pro zemědělskou prvovýrobu. Nárok na vrácení daně vzniká dnem spotřeby těchto minerálních olejů pro stanovený účel.

Nárok na vrácení daně se dle § 57 odst. 6 písm. a) zákona o spotřebních daních prokazuje dokladem o prodeji minerálních olejů uvedených v § 57 odst. 1 zákona o spotřebních daních. Náležitosti dokladu o prodeji, který je prodávající povinen při prodeji bezodkladně vydat, jsou vymezeny v § 57 odst. 8 zákona o spotřebních daních.

Subjekt, který při ukončení své činnosti, při svém zániku, transformaci apod., převádí nebo jednorázově prodává svému nástupnickému subjektu mimo jiné i nespotřebované zásoby pohonných hmot, vydává kupujícímu předmětný doklad o prodeji, který se následně předkládá k prokázání nároku na vrácení daně z minerálních olejů osobám užívajícím tyto oleje pro zemědělskou prvovýrobu dle § 57 zákona o spotřebních daních.

Současně upozorňujeme na skutečnost, že Generální ředitelství cel není oprávněno k závaznému výkladu právních předpisů (takové oprávnění má pouze soud). Vzhledem k tomu má tato informace pouze orientační charakter a nelze ji aplikovat v právních záležitostech.